

Φθιώτιδος Συμεών: «Η πλεονεξία και η απληστία είναι η αιτία της κλιματικής κατάρρευσης»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Ένα ακόμη Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο, το δεύτερο στην περιοχή Ταλαντίου και Λοκρίδος, μέσα σε διάστημα δεκαπέντε ημερών, εγκαινίασε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών αμέσως μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, που τέλεσε στα νότια σύνορα της Μητροπολιτικής Περιφέρειας της Φθιώτιδος, στο όμορφο Μαρτίνο Λοκρίδος, και στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Είναι πολύ σημαντικό να μη μείνουμε μονάχα σε αυτό το οποίο βλέπουμε, σε αυτό το θαύμα, να μη μείνουμε μονάχα σε ένα συγκεκριμένο γεγονός, το πώς μπορεί να χόρτασαν τόσοι πολλοί άνθρωποι με τόση λίγη τροφή, άλλωστε αυτό το θαύμα το ζούμε και στη ζωή μας όπου υπάρχει αγάπη. Όπου υπάρχει αγάπη, σε όποιο σπίτι υπάρχει αγάπη και τα λίγα γίνονται πολλά, σε όποια σχέση, σε όποια οικογένεια υπάρχει αγάπη, αποδοχή, νοιάξιμο και θυσία του ενός για τον άλλον, τα λίγα γίνονται πολλά, φτάνουν όλα για όλους και αντίθετα σε όποιο σπίτι, σε όποια οικογένεια, σε όποιο ζευγάρι, σε όποια σχέση υπάρχει γκρίνια, υπάρχει κακομοιριά, υπάρχει μιζέρια, υπάρχει ζήλια, υπάρχει φθόνος τότε δε φτάνουν ούτε τα πολλά, δε φτάνουν ούτε τα άπειρα, τότε τα πάντα είναι λίγα, τα πάντα είναι φτωχικά γιατί είναι φτωχικές οι καρδιές.

Άραγε μήπως αυτή η διήγηση, μήπως ακουμπάει αγωνίες της σημερινής εποχής; Άραγε αυτή η διήγηση κι αυτό το θαύμα, μήπως αγγίζει προβληματισμούς, οι οποίοι απασχολούν σήμερα όχι μόνο το Δήμο Λοκρών, όχι μόνο τη Φθιώτιδα, όχι μόνο την Στερεά Ελλάδα, όχι μόνο την Ελλάδα αλλά και ολόκληρο τον κόσμο; Άραγε σήμερα δεν υπάρχει η αγωνία στους ανθρώπους αν επαρκεί ο υδάτινος πλούτος για την κάλυψη των αναγκών, αν φτάνει το νερό για όλους μας ή αν θα υπάρξουν ώρες, μέρες της εβδομάδος που δε θα έχουμε νερό, που δεν θα μπορούμε ούτε καν να καλύψουμε τη δική μας προσωπική ανάγκη για πόσιμο νερό, πολλώ δε μάλλον την ανάγκη της γης, την ανάγκη του φυσικού περιβάλλοντος και τις υπόλοιπες ανάγκες της καθημερινότητάς μας; Μήπως άραγε σήμερα δεν τίθενται ερωτήματα εάν ο αέρας ο διαθέσιμος και το οξυγόνο επαρκεί για τις ανάγκες, παραδείγματος χάρη, εκατομμυρίων κατοίκων στο λεκανοπέδιο όπου έχουν εξαφανιστεί εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα από δέντρα και δάση, όπου οι άνθρωποι ζουν και «απολαμβάνουν» τον πλούτο τους, τον κόπο τους, ό,τι έχτισαν, ό,τι απέκτησαν; Έφυγαν από το κέντρο της Αθήνας για καλύτερη ζωή και πήγαν στα βόρεια προάστια και πήγαν και απέκτησαν έναν καλύτερο σπίτι, εγκατέλειψαν τον αστικό ιστό και βρίσκονται τώρα μέσα σε ένα «κρανίου τόπο»! Άραγε δεν υπάρχει αγωνία σε όλο τον πλανήτη αν επαρκούν οι ενεργειακές πηγές, αν αύριο θα προκύψει πρόβλημα κάλυψης των αναγκών όλης της ανθρωπότητας και άραγε δεν θα υπάρξουν φωνές και σήμερα όπως και στο παρελθόν, που θεωρούν ότι αυτό το πρόβλημα μπορεί τάχατες να μειωθεί με τη βίαιη ή στοχευμένη μείωση του πληθυσμού της γης λες και φταίει ο αριθμός των ανθρώπων για την έλλειψη των αναγκαίων για όλους μας;

Άραγε μήπως έρχεται ώρα να δούμε αυτά τα ερωτήματα από μία βαθύτερη πνευματική σκοπιά για να βρούμε και τις απαντήσεις;

Μας τις δίνει ο Απόστολος Παύλος σήμερα. Το αποστολικό ανάγνωσμα πάντοτε συνδέεται με το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας. Τι λέει ο Απόστολος Παύλος σήμερα; «Να μην υπάρχουν» λέει «σχίσματα ανάμεσά σας, να έχετε την ίδια γνώμη, να έχετε την ίδια καρδιά, να είστε ένα μεταξύ σας. Μη διαχωρίζεστε σε ομάδες ή σε κατηγορίες, αλλά να έχετε ενότητα και αγάπη».

Άραγε μήπως εκεί βρίσκεται το μυστικό της διαχείρισης όλου του πλούτου της γης, όλων των αγαθών, τα οποία υπάρχουν άφθονα και φτάνουν όχι για τα δισεκατομμύρια τα σημερινά αλλά και για διπλάσια και τριπλάσια, αν οι άνθρωποι αποφασίσουν να ζήσουν με αγάπη, με ενότητα, με υπευθυνότητα, με ισότητα; Αν αποφασίσουμε να ζήσουμε όλοι μας μοιραζόμενοι με ωριμότητα, με σύνεση διαχειριζόμενοι τα αγαθά της γης. Πώς μπορεί να υπάρχει υπευθυνότητα, όταν αυτή λείπει στα πιο μικρά πράγματα, όταν πολύ εύκολα και θα φανεί πολύ πεζό το παράδειγμα αλλά το ακούμε χρόνια αυτό και εγώ το θυμάμαι από τότε που ήμουν μικρό παιδάκι, άκουγα για τη λειψυδρία, για την εξοικονόμηση νερού, να μην

αφήνουμε τις βρύσες ανοιχτές και να μην ξεχνάμε, να μην κάνουμε αλόγιστη χρήση του νερού και να σκεπτόμεθα ότι δεν επαρκεί για όλους ή ότι κάποιοι άλλοι δεν έχουν καθόλου νερό, επί παραδείγματι και πολλά άλλα, τα οποία πρέπει να σκεφτούμε και πρέπει να ανασχεδιάσουμε και να ξανά σκεφτούμε πώς θα οργανώσουμε τη ζωή μας. Πώς μπορεί να υπάρξει ίση απόλαυση των αγαθών όταν δεν υπάρχει ισότητα στην εργασία, όταν δεν υπάρχει φορολογική ισότητα, όταν υπάρχει κοινωνική ισότητα, όταν δεν υπάρχει ίση πρόσβαση στα αγαθά τα υπόλοιπα, υλικά και άυλα που υπάρχουν πάνω στον κόσμο; Πώς μπορεί να υπάρξει ίση απόλαυση των αγαθών της γης όταν δεν υπάρχει ίση απόλαυση υπηρεσιών, όταν η ισότητα γίνεται μόνο σύνθημα για ατζέντες πολυτελείας την ίδια στιγμή που υπάρχουν άνθρωποι που ψάχνουν τον επιούσιο άρτο στα σκουπίδια, στους κάδους των απορριμμάτων;

Αυτή είναι η υποκρισία της εποχής και αυτή η υποκρισία θα μας οδηγήσει σε μεγαλύτερα δεινά. Αναζητούμε τάχατες να λύσουμε όλα τα προβλήματα, τα οποία δήθεν υπάρχουν, ενώ δεν υπάρχουν, φαντασιακά, για να ικανοποιήσουμε τα βίτσια και τις επιθυμίες και τις ιδιαιτερότητες και τις εκκεντρικότητες μιας μικρής ελίτ, που δεν ξέρει πώς να σκορπίσει το ατέλειωτο χρήμα, το οποίο έχει ή το οποίο εισπράττει με αφορμή τις εκκεντρικότητες αυτές, ενώ συγχρόνως υπάρχουν συνάνθρωποί μας, οι οποίοι δεν έχουν να φάνε, οι οποίοι περιμένουν να ζήσουν από τα αποφάγια, οι οποίοι δεν έχουν τις δυνατότητες να χαρούν τα στοιχειώδη της ζωής. Ω ποία υποκρισία!

Ω ποία υποκρισία υπάρχει πάνω στον κόσμο! Γι' αυτό πηγαίνουμε όπως πηγαίνουμε. Γι' αυτό βαδίζουμε όπως βαδίζουμε. Γι' αυτό κοροϊδεύουμε ο ένας τον άλλο και τελικά αμφότεροι «άπαντες εις βόθυνον πεσούμεθα». Πέφτουμε πάνω στον γκρεμό και γινόμαστε τυφλοί, οδηγοί τυφλών. Τα πάντα αρκούν και επαρκούν για όλους, αλλά πώς θα το καταλάβουν αυτό αυτοί που υπηρετούν συμφέροντα, αυτοί που σκέφτονται μόνο το συμφέρον τους, αυτοί που σκέφτονται μόνο την ιδιοτέλειά τους, αυτοί οι οποίοι δεν χορταίνουν με τίποτα; Πώς μπορεί να το καταλάβουν οι άφρονες, οι πλεονέκτες αυτού του κόσμου; Είδατε πόσο τολμηρά το Ευαγγέλιο του Χριστού λέει ότι η πλεονεξία είναι ειδωλολατρία, η απληστία και η πλεονεξία των ολίγων οδηγεί στη δυστυχία τους πολλούς. Η πλεονεξία και η απληστία είναι η αιτία της κλιματικής κατάρρευσης.

Αυτή είναι η πραγματικότητα κι αν δεν υπάρξει μια ριζική αφύπνιση, επανάσταση εσωτερική, πνευματική από όλους μας κι αν δεν καταλάβουμε ότι την απάντηση μας τη δίνει ο Χριστός και αν δεν καταλάβουμε ότι αυτή την ενότητα, την υπέρβαση δηλαδή της ατομικότητας θα την ξεκινήσουμε από το Μαρτίνο της Φθιώτιδας, θα την ξεκινήσουμε από το πιο μικρό χωριό, από την πιο μικρή γειτονιά, από την πιο μικρή παρέα.

Πώς θα λύσουμε τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, όταν δεν μπορούμε να λύσουμε γελοία ζητήματα της καθημερινότητάς μας; Πώς μπορούμε να διαχειριστούμε μεγάλα διακυβεύματα όταν είμαστε ικανοί για ένα πανηγυράκι, για ένα γλέντι, για το πότισμα του νερού και μοίρασμα του νερού στο χωραφάκι μας να πιαστούμε στα χέρια, να μην μιλιόμαστε ο ένας με τον άλλο, να μην θέλουμε να δει ο ένας τον άλλο. Αυτή είναι η τραγικότητα την οποία βιώνουμε και στην οποία βρισκόμαστε. Πώς είναι δυνατόν να προκόψει ένα χωριό μικρό ή μεγάλο όταν υπάρχουν γειτόνισσες που δεν μιλιούνται μεταξύ τους, όταν υπάρχουν γείτονες, που δεν μιλιούνται μεταξύ τους. Τι έχουν επιτέλους να χωρίσουν, ποια είναι αυτά τα μεγάλα γεωστρατηγικά προβλήματα τα οποία μπορεί να χωρίζουν τους ανθρώπους σε ένα χωριό, σε μία πόλη, σε μία γειτονιά, σε μία παρέα, σε έναν χώρο εργασίας, σε μία κοινωνία; Επειδή κάποιος δεν μας μίλησε μια φορά καλά, επειδή δεν μας χαμογέλασε όσο θα θέλαμε, επειδή δε δέχτηκε την άποψη μας όπως τη διατυπώσαμε. Αξίζει πραγματικά για τέτοιους λόγους ή υπάρχουν λόγοι άξιοι που να χωρίζουν τους ανθρώπους μεταξύ τους, να μας χωρίζουν μεταξύ μας, να μας πληγώνουν; Η ζήλια, ο φθόνος, η συκοφαντία, η κατάκριση, όλα αυτά τι μαρτυρούν;

Όλα αυτά μαρτυρούν μία προδιαγεγραμμένη δυστυχία σε κάθε επίπεδο, γι' αυτό λοιπόν είναι ώρα να μας αφυπνίσουν και τα γεγονότα και η πύρινη λαίλαπα και η υδάτινη λαίλαπα και η καταστροφή του περιβάλλοντος όλα αυτά είναι καμπάνες, είναι συναγερμοί, οι οποίοι χτυπούν και μας καλούν σε αφύπνιση, σε εγρήγορση. Όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, όλες οι εξελίξεις πάνω στον κόσμο, νέοι πόροι, νέες κρίσεις, νέες επιθέσεις γιατί γίνονται όλα αυτά; Όλοι ξέρουν ότι γίνονται για το άτιμο το χρήμα, για το άτιμο το κέρδος, για το ποιος θα διακινεί το πετρέλαιο, ποιος θα διακινεί το αέριο, ποιος θα διαχειρίζεται το άλφα και το βήτα ενώ όλα φτάνουν για όλους όταν υπάρξει πραγματική αγάπη και πραγματική υπέρβαση του Εγώ, της ατομικότητας, της εγωπάθειας, της φιλαυτίας.

Να λοιπόν που ο Χριστός μας δίνει τις απαντήσεις. Η Εκκλησία μας δίνει την πρόταση. Η Εκκλησία μας δείχνει το δρόμο. Το θέμα είναι αν θα τον ακολουθήσουμε ή θα μείνουμε κλεισμένοι στον εαυτό μας».

Μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ο **Σεβασμιώτατος κ. Συμεών** τέλεσε τον

Αγιασμό των Εγκαινίων του νέου Πνευματικού Κέντρου της Ενορίας, το οποίο βρίσκεται απέναντι από το Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών.

Ο κ. Συμεών συνεχάρη πατρικώς τον Προϊστάμενο της Ενορίας π. Ανδρέα Ταρλαντά, τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, του Ενοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου και όλους τους κατοίκους του Μαρτίνου για την αποπεράτωση του νέου Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου, το οποίο και θα αποτελεί ένα ακόμη ποιμαντικό «εργαλείο» της Ενορίας, καθώς και μία εκκλησιαστική στέγη αγάπης και διακονίας για όλο το χωριό. Με τον εγκαινιασμό και αυτού του Πνευματικού Κέντρου, τα Ενοριακά Πνευματικά Κέντρα, τα οποία είναι σε κανονική λειτουργία σε όλη την Φθιώτιδα πλησιάζουν τα 100, ενώ πολλά ακόμη βρίσκονται στο στάδιο της κατασκευής.

Την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες όλων προς το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου κατέθεσε υικώς ο π. Ανδρέας Ταρλαντάς, σημειώνοντας ιδιαίτερα την έμπρακτη στήριξη και αρωγή του Ποιμενάρχου της Λοκρίδος, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών για την αποπεράτωση και ολοκλήρωση του Πνευματικού Κέντρου, καθώς και για την λαμπρή ημέρα των Εγκαινίων.

Για το γεγονός των Εγκαινίων και την απόκτηση του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου ωμίλησαν με θερμά λόγια, τόσο ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Δήμαρχος Λακρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές, , καθώς και ο Πρόεδρος του Δ.Δ. Μαρτίνου κ. Δημήτριος Μπούτσος, ενώ παραβρέθηκαν πολλοί εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων της περιοχής.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο προσεχές διάστημα θα επισκεφτεί και πάλι το Μαρτίνο, για να τελέσει και τα Εγκαίνια του περικαλλούς Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Μαρτίνου.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)